

Anke'rplek | stilstaan bij veranderingen

Waar worden onze medewerkers blij van?

Antwoord: net zoals in andere zorgorganisaties worden De Beyart-medewerkers blij als ze de mensen voor wie ze werken blij kunnen maken. Een kind kan dus de was doen, zou je zeggen. Alleen: de werkelijkheid is vaak nogal weerbarstig. Vandaar dat we ons uiterste best doen de vicieuze cirkel te doorbreken die tegenwoordig bij veel zorgorganisaties bestaat uit leegloop-werkdruk-leegloop.

Om die cirkel te doorbreken, is verandering nodig. Of: als je doet wat je altijd deed, krijg je wat je kreeg. Om die reden stellen we de dienstverlening en ondersteuning aan onze bewoners steeds centraler. Het belang van de organisatie is er natuurlijk ook nog, maar dat is daaraan ondergeschikt. Daarom halen we diverse processen zoals logistiek, ondersteuning en begeleiding en de nog steeds toenemende administratie waar het kan weg bij onze schaarse verzorgenden en verpleegkundigen. Die processen brengen we onder bij onze cliëntondersteuners.

Daardoor kunnen de verzorgenden en verpleegkundigen de taken uitvoeren waarvoor ze zijn opgeleid. Het verrichten van technisch ingewikkelde verpleegkundige handelingen bijvoorbeeld. Tegelijkertijd gaan onze cliëntondersteuners meer tijd besteden aan het bijstaan van onze bewoners tijdens hun algemene dagelijkse levensverrichtingen zoals dat heet, zoals wassen, aankleden, eten en drinken. Zodat al onze medewerkers even belangrijk worden en echt gaan samenwerken rondom de bewoners. Hierdoor krijgen ze een nog betere band met hen en investeren we nu al in de bewoners van de toekomst.

Deze aangepaste manier van werken werpt op een aantal afdelingen al zijn vruchten af. Als bestuurder heb ik dit nieuwe werkmodel

“Als je doet wat je altijd deed, krijg je wat je kreeg”

trouwens niet in mijn eentje uit de hoge hoed getoverd. In de afgelopen maanden heb ik aan een zogenoemde dialoogtafel uitgebreid gesproken met onze bewoners en medewerkers. Hun suggesties heb ik ter harte genomen. Waarbij de gemiddelde medewerker zich meer gewaardeerd en betrokken gaat voelen in de wetenschap dat waarde wordt gehecht aan

ideeën die zijn ontstaan op de werkvloer.

Onder die dialoogtafel heb ik mezelf geregeld een schop tegen mijn schenen gegeven. Dit om mezelf scherp te houden. En me af te vragen wat mijn rol is om zo veel mogelijk betekenis te kunnen geven aan het welzijn van iedereen die direct of indirect betrokken is bij De Beyart.

Misschien krijgen we nog te maken met een milde aardverschuiving voordat ons veranderproces tot een goed einde is gebracht. Maakt niet uit. We komen er wel. In de tussentijd houden we ons vast aan de dialoogtafel en aan elkaar.

ANKE HUPPERTZ

Bestuurder woonzorgcentrum De Beyart, Maastricht